श्मिरिति वर्चीदा ग्रिप्ति वर्ची मे देहीति वेवाहं ब्रवीमीति ह स्माह याज्ञव-ल्कास्तद्येव ब्राक्तानिष्टवं यद्भक्षवर्चसी स्याद्त्युतो क् स्माक्तैपोद्तिय एष वाव मक्यं गा दास्यति गोदा गा मे देकीत्येवं यं कामं कामयते सोऽस्मै कामः समृ-ध्यते ॥१६॥ ग्रयावर्तते । मूर्यस्यावृतमन्वावर्तग्रति तद्तां गतिमेतां प्रतिष्ठां गवै-तस्यैवावृतमन्वावर्तते ॥१७॥ अय गार्क्पत्यमुपतिष्ठते । द्वयं तत्वसमाद्गार्क्पत्यमु-पतिष्ठते गृक्। वै गार्क्षत्यो गृक्। वै प्रतिष्ठा तङ्गक्षेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति यावद्ववास्येक् मानुषमायुस्तस्मा श्वैत उपतिष्ठते तस्माद्गक्ष्यत्यमुपतिष्ठते ॥ १६॥ स उपतिष्ठते । अग्रे गृरूपते सुगृरूपतिस्वयाग्रे गृरूपतिना भूयास७ सुगृरूप-तिस्वं मयाग्रे गृह्पतिना भूया इति नात्र तिरोहितमिवास्त्यस्यूरि णौ गार्हप-त्यानि मिक्वित्यनात्तानि नौ गार्क्पत्यानि मिक्वित्यवैतदाक् शत७ किमा इति शतं वर्षाणि जीव्यासमित्येवैतदाक् तद्य्यतङ्गवनाद्रियेतापि कि भूपा७सि शता-द्वर्षभ्यः पुरुषो जीवति तस्माद्येतद्भवनाद्रियेत ॥११॥ अयावर्तते । सूर्यस्यावृत-मन्वावर्त । इतां गतिमतां प्रतिष्ठां गवितस्यैवावृतमन्वावर्तते ॥ ५०॥ ऋष पुत्रस्य नाम गृह्णाति । इदं मेण्यं वीर्यं पुत्रोजनुसंतनविदिति यदि पुत्रो न स्याद-प्यात्मन एव नाम गृह्णीयात् ॥ ५१ ॥ अयाक्वनीयमुपतिष्ठते । प्राक्षे यज्ञोऽनुसं-तिष्ठाता । इद्मक् य व्वास्मि सो उस्मीत्यमानुष-र्व वाज्र्तद्भवति यद्भतमुपैति न कि तद्वकल्पते यद्भ्यादिद्मक्ष सत्यादनृतमुपैमीति तर् खलु पुनर्मानुषो भवति तस्मादिद्मकुं य एवास्मि सो उस्मीत्येवं व्रतं विमृतेत ॥ ५३॥ ॥ ब्राव्धणम् ॥ ४ [१.३.]॥ ॥ सप्तमः प्रपाठकः ॥ किएउकासंख्या ११४ ॥ ॥ नवमोऽध्यायः ॥ ॥ म्रस्मिन्काएउ किएउकासंख्या ६३७ ॥ ॥ इति माध्यन्दिनीय शतपथब्राक्षणे श्रीकृविर्यज्ञनाम प्रथमं काएउं समाप्तम् ॥॥ न एवं प्रामार्थः ॥ व महामार्थान्य । त्रात चत् सहसाय मार्थाच । वाचानाच वाप-

भावना बीतवाहित्याह ताह्या । अभवावानप्रविक्तान्यवाह्याय शत्याह्यात अभवात्